



Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 713

08 tháng 03 năm 2009

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Phân Minh

*Phân minh rõ rệt đường tu tiến
Giải tỏa phiền ưu pháp pháp xuyên
Không giới cứu vớt giải trược liền
Chơn pháp tâm hành truy pháp duyên*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 22/05/99 đến 28/05/99

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người tu thành tâm phục vụ bạn đạo luôn luôn bị phá bởi ma quỷ. Bất cứ ở nơi nào đều có trược và có thanh, lộng hành trong ý đồ giành giật địa vị thiêng liêng, rất khó tin và khó ủy thác, tâm bất thành, luôn luôn xây dựng ý đồ tranh chấp tạo nghiệp cho tâm thân là sao ?
- 2) Người tu thiền dần thân phá hoại, tưởng lầm là đã thành công có thật hay không ?
- 3) Nhiều người tu nửa chừng, thực hành ít dâm ra chán tạo sao ?
- 4) Tình thương có sẵn trong tâm, không hành thì tự cảm thấy thiếu tại sao ?
- 5) Những chuyện rắc rối từ xa đưa đến thì phải làm sao ?
- 6) Quý yêu Trời Phật thì phải quý yêu làm sao ?
- 7) Tu mà không chịu hành pháp thì sẽ ra sao ?

<p>1) Montréal, 22/05/99 9 : 15 AM <i>Hỏi : Những người tu thành tâm phục vụ bạn đạo luôn luôn bị phá bởi ma quỷ. Bất cứ ở nơi nào đều có trược và có thanh, lộng hành trong ý đồ giành giật địa vị thiêng liêng, rất khó tin và khó ủy thác, tâm bất thành, luôn luôn xây dựng ý đồ tranh chấp tạo nghiệp cho tâm thân là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa ý đồ ma quỷ không thuận tình Trời, chỉ có nuôi dưỡng sự tranh chấp hạ tầng công tác mà thôi</p> <p>Kệ : <i>Phá vỡ tâm linh tự tạo tội Tạo đường vấp ngã tức từ hồi Duyên Trời không có đen như mực Hoạt động bao nhiêu khó đắp bồi</i></p>	<p>2) Montréal, 23/05/99 8 : 02 AM <i>Hỏi : Người tu thiền dẫn thân phá hoại, tưởng làm là đã thành công có thật hay không ?</i></p> <p>Đáp : Thưa sự tiến hóa từ trược tới thanh không chấp nhận sự thắng thế giả ảo, mưu mô tự đọa mà thôi</p> <p>Kệ : <i>Thực hành không có dụng đôi môi Trì trệ lời thôi tự tạo tội Ôm bạc lợi danh không đạt thức Hòa đồng không có lại thêm tội</i></p>
<p>3) Montréal, 24/05/99 7 : 52 AM <i>Hỏi : Nhiều người tu nửa chừng, thực hành ít dăm ra chán tạo sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa tu thiền phải dày công thì mới thành đạt, nếu nửa chừng chán thì sẽ hướng ngoại nhiều hơn và sẽ đi lạc hướng, hướng hạ thay vì hướng thượng</p> <p>Kệ : <i>Chọn tâm thức giác tự về Trời Chán ngán lời thôi khó nghỉ ngơi Động loạn do mình tâm chán ngán Tiền tình duyên nghiệp chuyển không rời</i></p>	<p>4) Montréal, 25/05/99 5 : 43 AM <i>Hỏi : Tình thương có sẵn trong tâm, không hành thì tự cảm thấy thiếu tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa mỗi mỗi trong cuộc sống phải tự thực hành mới có, bằng không thì sẽ cảm thấy bơ vơ và không lối thoát</p> <p>Kệ : <i>Thực hành là chánh duyên tế tộ Có có không không tự đạt ưu Thế sự mưu đồ không đạt pháp Thực hành thanh tịnh giải phần mưu</i></p>
<p>5) Montréal, 26/05/99 5 : 53 AM <i>Hỏi : Những chuyện rắc rối từ xa đưa đến thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa tự thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì dù chuyện xa như gần cũng như nhau, chỉ có sự thanh tịnh là giải quyết được</p> <p>Kệ : <i>Tâm thân thanh tịnh chẳng mê làm Giải tỏa phiền ưu lý diệu thâm Trách móc không cần tu đạt pháp Bình tâm thanh tịnh tự tiến thâm</i></p>	<p>6) Montréal, 27/05/99 6 : 00 AM <i>Hỏi : Quý yêu Trời Phật thì phải quý yêu làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa quý yêu Trời Phật thì phải thực hành pháp môn đứng đắn, tâm thành tự giải sự phiền ưu</p> <p>Kệ : <i>Thuyết lý không tu tạo trí ngu Thực hành không có lại mê mù Tâm tu chưa thức thêm gieo động Trược khí tràn đầy khó hành tu</i></p>
<p>Montréal, 28/05/99 6 : 05 AM 7) <i>Hỏi : Tu mà không chịu hành pháp thì sẽ ra sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa tu mà không hành pháp thì chỉ tạo sự mê chấp cho chính mình mà thôi. Hay đặt điều chê khen và không lối thoát</p> <p>Kệ : <i>Ôm chấp tạo mê khổ muôn bề Ám u loạn động lại bối bề Thanh trược lẫn lộn càng khó thoát Bình tâm thanh tịnh rõ muôn bề</i></p>	

Huấn từ của Đức ông Tư Đồ Thuận Hậu
(Tâm tâm tương ứng qua Nam Mai)
Gien 13-7-1984

Ông Tư (nói với một bạn đạo): Giữ sự thanh tịnh để nghe Ta, nghe trong tâm thức, mở mắt nhìn Ta, nghe lời giảng của Ta trong Tâm Thức. Vì tình thương, sự ảm áp mà Ta đã trao cho con, nó ở trong con, không phải ở ngoài. Con hiểu không?... Nghe gì không con? Các con đã quên các con lâu lắm rồi! Ngày giờ này Ta ban cho con những lời giảng dạy mà chính các con không nghe thấy. Là vì các con luôn luôn để tai mắt miệng thân thập quá nhiều. Lý thuyết Ta ban đây, tràn đầy cả con tim các con mà các con không nghe. Các con cũng như người điếc, đui, mù! Ráng nhớ ngày hôm nay mà tập tễnh đi. Tâm tâm tương ứng đi, tập lần đi. Hãy tâm sự cùng ta đi! Bên trong các con, các con sẽ nhận được rất nhiều bài học quý giá, ngoài đời không bao giờ mua được. Chẳng có bao nhiêu đũa, tự quay vào trong mình để mà nghe những lời Chân lý. Chẳng có mấy đũa!

Bạn đạo: Kính thưa Tôn Sư, anh em con là người trần mắt thịt, tội dày, phước mỏng, nay được ân Thầy dạy dỗ, diu dắt... Xin để mời các cụ Thánh hiền và Tôn sư, luôn luôn giảng trần để dạy dỗ. Chúng con nguyện ước được về nơi quê xưa chốn cũ. Chúng con xuống cõi trần đã được nhiều năm, nhiều kiếp, không thể nào một lúc mà chúng con có thể thức tâm được ngay. Xin Đức Tổ sư đại xá cho anh em chúng con. Chúng con xa quê hương, lo làm ăn để sống và không thể nào một chốc... Xin Tôn sư đại xá cho anh em con, quê người, đất khách sống rất là vất vả. Ngài cho phép anh em con hằng đêm xin Ngài giảng trần chỉ dạy cho các pháp tu hành.

Ông Tư: Pháp tu hành, ta đã trao cho ba pháp: Soi hồn, Pháp luân thường chuyển, Thiên định! Ta đã trao cho các con rồi! Chứ có phải ta hẹp hòi gì đâu. Nhóm người này chẳng có mấy đũa mà ta thấy là tạm được!

Bạn đạo: Xin Tổ sư đại xá cho anh em con, phần thì ít tuổi, phần thì lo đời sống, thành ra không thể một chốc mà có thể thức tâm được, xin Tổ sư đại xá cho. Chúng con cũng như người mù mà đi trên đường tối tăm, xin Tổ sư đại xá cho các con.

Ông Tư: Mấy hôm nay Bề Trên cũng cho nhiều huấn từ quá rồi. Ta thấy Ta cũng không phải cho thêm nữa. Hôm qua Lão Sư cũng đã cho các người biết. Phải giữ sự thanh tịnh là sẽ nghe lời giảng dạy của Ta. Nhưng mà lúc cuối cùng có được mấy đũa. Có mấy đũa nghe lời huấn từ của Ta?... Các con muốn Ta nói những gì bây giờ? Phương pháp đã trao tận tay. Lời giảng thì bạn Lương đã cho các con nghe, giảng rất nhiều., nói rất nhiều mà các con thân thập chẳng được bao nhiêu. Các con muốn ta nói những gì bây giờ? Khi tất cả đã cho các con biết rồi, Ta không chứng tâm các con, vì tâm các con chưa thực sự mở rộng để đó nhận huấn từ của ta... Thật không được mấy đũa! Biết nói gì hơn bây giờ! Thật không được mấy đũa !

Các con nhìn quanh các con, bao nhiêu người chưa biết tu. Các con có đại phước tìm một cái Pháp, và thân thập biết bao nhiêu là Chân Lý. Mà các con chỉ có thiếu Hành! để rồi ngày nay, những người khác không được hưởng. Vì các con quá tri trệ, không gánh vác nổi mình. Làm sao gánh vác được thiên hạ. Đũa nào cũng muốn làm chuyện đại sự. Đũa nào cũng phát đại nguyện cứu độ chúng sanh mà nhìn lại thì các con vẫn là một đồng rác! Một đồng rác làm sao mà đóng góp? Làm nguy hại thêm cho xã hội. Những người ngoài nhìn vào, thấy một lũ lười gặt, nói mà không hành! Vô vi là thanh tịnh, mà chửi lộn lung tung. Kỳ Đại Hội vừa qua, có người tới thử. Các con đã làm xấu mặt của người tu Vô Vi! Những đũa thanh tịnh, tự cho là mình thanh tịnh, không đem sự thanh tịnh của mình để đóng góp, mà xua đuổi người đến thử mình. Còn đũa tưởng mình thanh tịnh, bỏ ra ngoài, để giữ sự thanh tịnh của mình và chê sự động loạn, chê từ người tới thử mình cho đến người bạn đã nổi nóng!

Thử hỏi, các con có đáng là người tu Vô Vi không? Các con có đáng là học trò của Ta hay không? Ta thiết tưởng, từ ngày Ta ra đi, ít nhất cũng có vài đũa phụ với bạn Lương, để mà kẻ vai gánh vác, đâu có ngờ các con

trì trệ tới mức độ này! Mà thì giờ đâu có chờ đợi các con. Ngày xưa các con biết bạn Lương tu ra sao không? Và các con có biết ta giảng cho bạn Lương ra sao không? Ta chỉ nhỏ từng giọt, các con biết không? Và bạn Lương khổ cực tới mức nào các con có biết không? Ta nghĩ các con quá sung sướng nên hư, không làm ra cái trò trông gì hết! Các con làm cảnh à? Cạo trọc đầu để làm cảnh à? Hồi lúc bạn Lương tu và chính cả Ta, không ai cạo đầu hết. Các con phải cạo tâm trước, rồi cạo đầu mới có ý nghĩa. Tâm còn tâm tối mà cạo đầu chỉ vô ích thôi. Lại còn làm nhục Vô Vi! Cạo đầu mà tâm xấu xa! Nói đó rồi lại quên ngay !

Mấy ngày hôm nay. Bề Trên xuống điển dạy đạo mà các con nhớ đó rồi quên ngay! Phải cho khổ cực, phải cho tâm đạo như bạn Lương , mới biết đũa nào là vàng thật, vàng giả. Theo Ta thấy, toàn là vàng giả! Chân lý dâng tận miệng, Thầy tới tận nhà, mà vẫn ngu si, lại còn ý lại! Tội này thật đáng, tu không thành, xuống địa ngục không thể chối cãi! Nặng gấp trăm những người thường, có hiểu không? Có biết tội mình chưa? Không có phương pháp nào mà trực tiếp những luồng điển xuống tận nơi giảng dạy như phương pháp Vô Vi này. Nhờ gì các con biết không? Không phải tâm các con đâu, mà tâm của bạn Lương!

Các con thấy sự hy sinh của bạn Lương không? Chịu đi khắp nơi để độ cái đám ngu si. Ngu mà không chịu là ngu, ngu mà cứ tưởng là khôn! Rồi thì tội các con, không thành đạo thì không còn chỗ nào chạy được. Một kiếp này nếu không cố gắng, không còn kiếp nào nữa! Tội các con lớn hơn quỷ ma, vì các con không nghe lời Người giảng giải cho mình, đã hy sinh vì mình, đã lê tấm thân già đi khắp mọi nơi, mọi chốn để độ các con. Kiên nhẫn, kiên trì, vượt ve, chỉ trích, làm mọi cách để cho các con thức tâm. Mà tới giờ này Ta vẫn chưa thấy các con thức tâm. Khi mà Ta nói các con hiểu đó, nhưng mà Ta đi rồi các con lại trở lại như trước! Từ ngàn dặm các con đến đây, các con đâu có đi bộ, các con đi xe, đi máy bay, các con ăn sung, mặc sướng, các con đâu có bị đuổi ra đường, ra khỏi nhà, các con đâu sống ở hành lang, các con đâu có ăn một chén cơm bằng một quả cà! Mà ngày giờ này các con nhẫn tâm, các con nhẫn tâm trì trệ, các con có hãnh diện hay không?

Ta không chắm được một đũa nào! Ta xuống đây thêm hồ thẹn, nhìn thấy một lũ đệ tử như đui, như điếc, ngu si, đần độn, hồ thẹn vô cùng! Không biết trong đám Vô Vi, có được vài đũa hay không? Các con có biết là: Cuộc thử tâm rừng rợn sắp xảy ra hay không? Các con có biết là lúc đó Thượng Đế sẽ cần những chiến sĩ sáng suốt, đạo đức thật nhiều hay không? Thì giờ quá cận, Ta không thấy có một đũa nào có thể đảm nhiệm được chức linh quân của Thượng Đế. Một thằng linh quân cũng không được! Các con đâu có thấy sự quan trọng của sự việc sắp xảy ra. Các con cứ ý lại vào cái danh nghĩa tu Vô Vi của các con. Nhưng mà Ta cho rõ: Ngày tận thế, nếu mà cứ tu như bây giờ các con, trình độ các con hiện nay, thì các con sẽ tiêu mất hết! Mà tiêu đi xuống địa ngục, các con có biết không? chứ không có lên nôi Trung thiên thế giới! Không lên nôi ! Hãy ghi khắc trong tâm các con rằng: Hiện tại theo Ta thấy là địa ngục biết chưa? Đừng có tưởng là ta hay, là tu Vô Vi trước sau chết ta cũng được lên Thiên đàng! Cái đó là sai rồi! Sai lầm rồi các con ơi! Các con rớt kỳ này! Ta nhắc lại: Các con phải xuống địa ngục và lãnh trọng tội, hơn cả người trần! Là vì Pháp đưa tới tận miệng, Thầy tới tận nhà mà vẫn còn chưa thức giác. Người nào càng rước Thầy tới nhà thì càng phải tu nhiều hơn, không thì mang trọng tội, không gỡ được. Có nghe chưa? Có nghe không Long? Có nghe không Odile? Tu Trôi Chết! Trôi Chết! Chứ không có lơ là được.

Rước Thầy tới tận nhà là phải tu trôi chết, không thì ngày chết sẽ đi xuống tận địa ngục, để mà trả cái tội đó! Không phải cứ tưởng mời Thầy tới tận nhà là mình quen lớn đâu nghe. Không phải là khi chết Thầy sẽ tới cứu đâu nghe! Thà đừng mời, mà tu cho thiệt là tinh tấn, thì đó là Mời Thầy Tới Tận Tâm Minh. Và Thầy sẽ sống với mình ngày qua ngày, giờ qua giờ, phút qua phút, giây qua giây. Chaque instant, chaque heure, chaque minute, chaque seconde...

Còn một điều Ta muốn nói. Những bài các con học, dù trực, dù thanh, đó là trong sự thực hành, phải hoàn tất một các Dũng Mãnh. Thì mới thấy chiều sâu của bài học. Không được chê khen. Trực cũng là độ tiến, thanh cũng độ luôn. Nếu các con cứ đi hai hàng, muốn bên kia mà lại không dám qua, thì biết làm sao tới? Phải đi trong Dũng Mãnh!

Ta nhắc lại, không sợ mọi nghịch cảnh. Không sợ một cái gì hết. Cứ nhắm mắt lúi đầu đi miết, không sao đâu. « Có Ta Bảo Đảm ». Dù rớt xuống đáy hồ, nếu tâm các con muốn tiến, chơn chánh, thành thật, thì Ta cũng sẽ vớt lên không bỏ các con đâu. Đừng có trì trệ nữa!

Còn về phần công phu, Ta thấy các con cũng như làm cảnh, ngồi tựa Ông Phật, nhưng tâm tối mò, loạn động lung tung! Vậy chứ các con ngồi để làm gì? Các con tưởng Thiền là chơi sao? Các con tưởng Thiền cho có chừng à? Thiền là Làm Việc đó con. Khi các con ngồi thiền là các con làm việc đó. Nếu các con có tâm muốn làm việc cho Thượng Đế thì con phải để tâm, cho cái việc Thiền là quan trọng. Lúc nào con cũng thấy rằng : Các Con Sẵn Sàng Để Cho Thượng Đế Giao Việc. Chứ ngồi khơi khơi thì ngồi làm gì?

Khi Thiền Định, khi mình thấy rằng mình có công việc làm thì mình phải dọn mình cho thanh sạch, thì không còn những ý nghĩ xấu xa hay chuyện lãng vãng tới đâu óc mình. Phải nghiêm chỉnh để lãnh nhiệm vụ mà Cha giao cho mình. Không cần phải biết rằng ta có làm hay không, nhưng Niềm Tin phải vững. Tôi ngồi để được Làm Việc. Lúc đó Thiền Định các con mới có giá trị. Lúc đó các con mới đóng góp được một phần cho đại chúng và các con mới có thể được làm tên lính quèn của Thượng Đế. Có hiểu chưa? Ta dạy cho phương pháp này, giữ lấy nó và hành. Thì các con sẽ thấy rằng trọng trách mình mang, mình phải sửa mình trước. Lúc đó sự sửa mình sẽ đến với các con một cách dễ dãi hơn. Còn như các con không hiểu ý nghĩa của sự Thiền Định thì các con sẽ lơ là sửa mình. *Ngồi thiền là để làm việc!*

Có đũa nào thối mốc nữa hay không trong những lời Ta vừa nói? Các con hành các con sẽ thấy rằng mình không phải là người vô dụng, những đũa trì trệ những đũa ý lại.

Còn nói Pháp, các con muốn nói Pháp, các con nói Pháp theo những lý thuyết mà các con thu lượm được trong những quyển sách, trong những lời bạn Lưỡng giảng, đó là sai lầm, các con biết không? *Các con khi nào muốn thuyết pháp, phải nói những kinh nghiệm bản thân, những gì mình đã làm, đã thực hành, mình thu lượm được những gì mình đem cống hiến!* Đó mới thật sự nói Pháp. Nói Pháp không phải ăn cắp những lời Chân lý và vá vúi như vậy là nói Pháp đâu! Hành đi, rồi các con sẽ thao thao bất tuyệt, mà không sợ bị thiên hạ hạ nhục mình. Là vì các con có thể nói Pháp một thời gian rất là điều luyện, nhưng vì đó là những lý thuyết vá vúi, các con thiếu thực hành, vì những lời đó không phải của mình. Có hiểu chưa? Thà câm miệng lại, niệm Phật, thực hành. Thành công rồi, hiểu được gì rồi, hãy nói Pháp. Khi đó, không bao giờ mình ngại sẽ bị thiên hạ hạ nhục mình. Vì đó là điều thực hành của chính mình, có sao nói vậy, không thêm không bớt. Chân lý một bầu ở trong người các con, các con sẽ xài không hết!

Những cuốn băng của bạn Lưỡng thu đi, thu lại, nhờ sự sợ các con bấy lâu nay là để cho các con thức tâm, chứ không phải mượn những lời đó để mà thuyết pháp!

Vô Vi không cần kêu gọi ai, không cần rêu rao. Vậy các con cứ yên tâm đi. Các con thực hành ảnh hưởng người chung quanh. Lúc đó người ta tới tận nơi để cầu đạo! Lúc đó các con chỉ cần mở tâm, mở quyển sách trong tâm mình mà thành thật nói cho mọi người biết. Không cần phải nhớ lại những lời của bạn Lưỡng hay là giở quyển « Thượng Đế Giảng Chân Lý » ra, thêm vài ba câu, nói cho thiên hạ nghe vô ích lắm! Vì các con chưa đủ huệ nhãn, chưa có huệ nhãn, chưa có trình độ để thấy trình độ của đối phương, những gì đối phương cần thiết. Nhưng mà cái thực hành của các con là đối phương cũng giống như các con, nên khi các con nói ra nó có chất lượng và người nghe họ mới thấm và họ muốn thực hành cái phương pháp Vô Vi này.

Con đừng rêu rao với mọi người : Pháp tôi là pháp xuất hồn được, pháp tôi là hành sẽ thấy, sẽ xuất lên, sẽ thấy trời cao, thấy Tiên Phật, thấy tiểu thiên địa... cái gì đó! Không cần các con ơi! Cái chuyện đó không có cần. Cái xuất hồn đó, tu một thời gian trước sau cũng sẽ xuất. Cần là chỉ cho người ta phương pháp làm sao sửa mình, làm sao tâm được thanh thoát, làm sao được thanh tịnh, không còn khổ sở nữa. Đó là các con Cứu Khổ Ban Vui đó nghe chưa? Chứ không phải đem lòng lừa gạt thiên hạ mà nói chuyện Xuất Hồn, hay là nói chuyện trên trời dưới đất. Chuyện đó là các con lòe mắt thiên hạ, các con dụ dỗ thiên hạ. Mà rồi nếu người tu tu hành

không xuất hồn được thì các con sẽ trở thành những người gì? Những người lường gạt, nói cái chuyện không có.

Hãy đổi chính sách đi, sửa mình đi. Nếu có người muốn làm việc cho Cha, Ta chỉ cho con « Ngồi Thiền Định đó là các con đã làm việc cho Cha rồi ». Trong âm thầm nhưng mà có rất nhiều ý nghĩa. Còn hơn các con bô bô cái miệng, dụ dỗ thiên hạ, còn làm mang tiếng thêm Vô Vi nữa. Trong ngày đại Hội, có người đã dám chửi đấm Vô Vi là những đứa lường gạt, lúc đó Ta thấy đúng thật là đúng, rất là đúng. Không hiểu tại sao các con lại nổi sân, khi mà sự thật nó quá đành rành? Các con lường gạt thiên hạ mà. Địa ngục đang chờ các con đó, sẵn sàng chờ đón các con. Những đứa đệ tử Vô Vi, mang danh nghĩa Vô Vi, mà thực hành sai bét. Tội lỗi của những đứa mà nói Pháp để lường gạt thiên hạ là trọng tội. Bởi vậy nó sẽ bị trì trệ, tới ngày nào nó thức tâm, nó hiểu rằng nó sai lầm, thì ngày đó Bề Trên mới chứng tâm cho nó và cứu vớt nó một lần cuối cùng. Có lẽ trong thâm tâm nó, nó nghĩ rằng : Nó đã giúp được nhiều người! Cũng đúng đó, nhưng mà nó đã gieo vào đầu những người đó một cái gì không phải, mà làm người đó cũng trì trệ như nó luôn, nếu mà không thức tâm kịp kỳ, thì cũng rơi rớt như nó mà thôi!

Muốn làm việc, phải trong âm thầm, phải trong khiêm tốn hạ mình, hòa nhã, yêu thương! Không được cống cao, ngạo mạn, không được làm tàng. Không có Bề Trên không thể làm được cái gì hết. Cứ trong âm thầm mà đi các con, mà nó có giá trị vô cùng. Càng âm thầm chừng nào thì càng được chấm điểm cao. Còn khoe khoang hay là nói lên những gì mình làm, đó là ngày các con rớt, nó gần lắm rồi đó!

Ta không biết này giờ, Ta nói những lời đó các con có nghe kỹ chưa? Đã có thấm ở trong chưa? Đã vô cái sợ cúng đầu của các con chưa? Có chưa? Trả lời?

Để lắm, không có khó đâu. Tu không có khó đâu các con, tại vì các con hết, tại vì các con quá yếu hèn mà các con bị trì trệ. Chỉ cần nắm tình hình, làm chủ bản thân, thì các con đâu có bị như ngày hôm nay. Lại còn phương pháp để mà kiểm điểm coi những gì mình làm, nó đúng hay sai, các con có biết không? Các con có biết cái phương pháp đó không? Biết không? Có đứa nào biết không? Có biết không? Cái Pháp mà kiểm điểm là trong cái tâm con đó! Nặng nhẹ ra sao các con phải biết. Các con làm sai thì nó ra sao? Mà làm đúng thì nó ra sao? Các con phải để ý và chú ý cái đó! Rất quan trọng! Bởi vậy cho nên các con luôn luôn phải thành thật với chúng mình. Nếu mình không thành thật, không bao giờ kiểm điểm được. Luôn luôn cởi mở, chuyện gì tới với ta luôn luôn cởi mở, luôn luôn tìm hiểu, xem coi việc mình làm đó làm đúng hay sai. Tự chê trách mình, tự rầy la, tự ăn năn sám hối. Bữa nay một chút, mai một chút, các con sẽ thành công trong nháy mắt. Chỉ cần sống nội tâm cho nhiều. Ai tới chọc giận, giận, lờ giận, phải nhớ quay liền vào trong, dẹp ngay tự ái, tự ăn năn sám hối. Dù phải quỳ lạy đối phương, để cho tâm mình được cởi mở, để cho tâm mình được nhẹ nhàng. Đừng nung nấu, đừng nuôi dưỡng sự nặng trọc thì tâm các con luôn luôn thanh thoát. Thì sự đóng góp của con mới có giá trị. Khi các con quỳ lạy đối phương là các con tự cứu các con và cứu luôn người kia.

Còn các con chửi lộn lại với người ta, thì các con với người kia không khác nhau. Mà các con có biết gì nữa không? Khi trên ngực các con biên Vô Vi, khi trên đầu các con đã có dấu ấn Vô Vi, cạo trọc đầu là dấu ấn Vô Vi, mà các con giận với người ta, các con cãi lộn với người ta, đó là vô tình các con hại luôn cả người kia. Khi mà họ mở những lời chửi các con và chửi Vô Vi, hay chửi Thầy các con là con biết gì không? Địa ngục đang chờ các con đó. Mang danh nghĩa Vô Vi, mang danh nghĩa người tu, phải luôn luôn giữ cho thanh sạch và xứng đáng là một đệ tử Vô Vi. Các con có biết là trong tất cả chúng con ở đây, các con ở đây nè, không có một đứa nào mà Ta thấy làm nở mặt Vô Vi, làm cho Ta và bạn Lương được vui mừng. Chưa có một đứa nào! Chỉ làm nhục cho Ta và bạn Lương mà thôi! Hãy xét cho kỹ, rồi hãy tiếp tục làm đệ tử của Ta và bạn Lương. Nếu không thì khoát áo trần và đi ra khỏi đây. Nếu mà trong những các con tại đây và những các con nhìn xem những cái video này và nghe những cái băng cassettes này, những đứa con Vô Vi, những người tu Vô Vi mà sau khi nghe được những lời giảng này, mà còn hành sai, thì tự động, tự thức mà cởi bỏ áo Vô Vi mà ra đường đòi đi. Đừng sống trong cái cảnh giả trá, quý mà tưởng Phật, mà mà tưởng Phật!

Còn về Thiền Viện, các con muốn mở Thiền Viện chuyện đó Bè Trên không cấm. Nhưng mà Thiền Viện là gì các con? Chữ Thiền là Thiền Định, cũng như hồi nãy Ta giảng đó : Làm Việc cho Cha đó con. Viện là nơi để các con ngồi Thiền đó các con biết không? Cái ý nghĩa của Thiền Viện đó các con có hiểu không? và vô đó các con Thiền, các con làm việc cho Thượng đế, các con cầm cái mõm, các con tự thức, tự sửa, chớ không phải Thiền Viện là tới mà chơi đầu nghe! Tới đó mà nói chuyện ồn ào đầu nghe! Sau những ngày tháng làm việc tại trần ở ngoài đời, các con trở lại nơi một cảnh rừng rú, hoang dã , thanh tịnh, ở trong một cái Thiền Viện, để các con tu tâm dưỡng tánh, để các con bỏ chút thời giờ, để các con lo luyện đạo, để các con hợp sức với Cha Trời, để mà cứu độ chúng sanh. Chớ không phải Thiền Viện là đi lên trên đó, ngồi lý ra đó mà tâm không thanh tịnh. Ta cho biết : *Sẽ điên luôn! Nếu mà không hiểu ý nghĩa của Thiền Định, ngồi mà động loạn, thì ma nhập lúc nào không hay! Dù là ở trên Thiền viện cũng vậy, ma cũng có thể nhập như thường. Ngồi thiền mà như kiểu các con quá dễ dàng! Nhắm mắt lại để nghĩ bậy!*

Có chuyện gì để hỏi nữa không? Có thắc mắc gì nữa không? Dịp này hiếm có không phải là dễ!

Bạn đạo : Kính thưa Tôn Sư, theo cái phương pháp này, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền bí Phật Pháp, mà cái Pháp có thể nói là đời đạo song tu, thì chúng con là người trần, chúng con cần với phương pháp này để tu, nhưng mà chúng con cảm thấy như Tôn Sư vừa nói, nếu mà mình tu không được thì ra ngoài đường, bỏ cái Pháp này, như thế thì chúng con thấp kém phải làm sao?

Ông Tư : Cái đó cũng dễ thôi, Ta chỉ cần có một điều : Các con thành thật với chính các con, dù trình độ thấp kém đến đâu, nếu các con thành thật là các con đã tu Vô Vi rồi! Đừng xảo trá với chính mình, đừng che dấu những tội lỗi, thì dù các con thật là thấp kém, Ta cũng có ngày vớt các con lên. Ta nói đây là nói cho những đứa gian trá, mặc áo Vô Vi mà làm nhục Vô Vi! Còn gì nữa không? Có đứa nào thắc mắc nữa? Bao nhiêu đó đủ chưa? Đủ để hành trang chưa hả? Các con thấy đủ không? Ráng đi! Đây là cơ hội chót, Ta cho các con một cơ hội chót, để tự thức mà hành như những gì Ta vừa nói! Thôi được rồi!

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

1. Hỏi: Trước kia ông Yêm chỉ phép thở này con đã tập. Nhưng mà con hít thở được rồi thì trái tim con nó như hàng vạn mũi kim nó đâm thì không biết có nên vững vàng theo cách đó không?

Đáp: Nếu thở được cứ việc thở, rồi sau này những cái hiện tượng như kim đâm đó không còn nữa. Bởi vì người ta dặn “đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu”, hít cho hết hít được, rồi thở cho hết thở được đầy cạn bao tử, thì lúc đó nó đập như vậy. Nhưng mà nó lại hỗ trợ. Sau cái nhức rồi nó lại nhẹ, không có gì hết. Bởi vì nó ráng để nó mở ra, mà nó sử dụng hết hơi thở của cái phổi. Tốt. Con người sẽ tươi, không có nguy hại đâu. Thấy như gân chết mà không bao giờ chết, khôn lắm.

2. Hỏi: Thưa Ông Tám, con thở Pháp Luân như dì Thanh Nguyên chỉ, sao mà đường xương sống con nó nóng ran và nó nóng đỏ mồ hôi ra, cái đầu muốn giựt gãy cần cổ?

Đáp: Tốt. Nó ra cái trực điện đó, sẽ đem lại cái sức mạnh, không sao. Cho nó tung, nó mở lên cho nó mau và nó sẽ đẹp lại. Không có gì đâu.

3. Hỏi: Cái dòng điện ở đường mạch đốc rút thẳng lên có trường hợp mát và ấm, vậy hai cái khác nhau thế nào?

Đáp: Nó mát là nó nhẹ. Còn nó ấm là nó trực, còn nóng tánh. Cái đó là nó cũng tốt hơn hồi xưa rồi, mà nó từ từ nó đi lên một thời gian thì nó mát. Sau này nó phải mát. Sau này nó mát cho nên bớt ăn, không thêm ăn, uống miếng nước, ăn chút vậy. Sướng lắm, ngồi sướng lắm, ngồi lâu. Mà ăn nhiều nó ngồi không thích. Thành ra nó không thích ăn nhiều là vậy.

BẮT NGỜ

Bắt ngờ ta lại gặp nhau
 Như con nước chảy trước sau về nguồn
 Bất ngờ nhìn giọt lệ tuôn
 Nghe trong lệ ấy mùi hương nồng nàn
 Bất ngờ tượng đá lang thang
 Chim bay mỗi cánh theo nàng về dinh
 Buồn ơi, nằm thờ Chiếu minh
 Vui lòng niệm Phật, nở Tình Trời mây
 Từ ngày biết gió heo mây
 Dịu dàng khao khát đêm ngày chưa xong
 Lòng vòng xuân, hạ, thu, đông
 Đến chùa gặp Phật lòng không muốn về
 Đời Tiên chuyện Phật kể mê
 Là Tiên là Phật không về thế gian
 Bất ngờ đây đây gian nan
 Là đời chuyển hóa huy hoàng nay mai
 Bất ngờ dang dít đêm ngày
 Như hình với bóng, như mai với đào
 Nghe lòng khao khát dâng trào
 Muốn làm Tiên Phật ! Tu mau lên nào !
 Tu cơ hội, tu phong trào
 Làm sao nói được Ân Sâu Phật Trời
 Đã đành hiểu chút sự đời
 Tây Phương Cực Lạc rạng ngời đợi nhau
 Bất ngờ diễm phúc nhiệm màu
 Như ta gặp lại có sao đâu mà
 Thượng Ngươn Thánh Đức Long Hoa
 Bất ngờ ta đã nhận ra điều này
 Bất ngờ đến nỗi đắm say
 Biết Tiên biết Phật độ rày nhân gian
 Biết trần gian đáng ngàn vàng
 Đường tu hữu dụng tạo an nhân loài
 Tiên Đổng Ngọc Nữ đời nay
 Ra tay tu tập hăng say lòng đời
 Ở đâu cũng thấy người người
 Chợ Thiên rộng khắp trần đời nay mai
 Bất ngờ gió thổi mây bay
 Ngày qua đêm lại chân tay hành thiền
 Ôn Trời tận độ trao duyên
 Chúng con quyết chí tu truyền đời sau à
 Hiệp Bình Phước, 23-02-2009
 Từ Hùng.

====

HUYNH THANH CÀ MAU

BẦY trùng la vòng đã khai thông
 THANH thoát nhẹ lòng chẳng ước mong
 QUY nhưt công phu cho kịp lúc
 AN tu thâm lặng trở về không
 TẠI trần, ngao ngàn sanh rồi tử
 GIA quyển, đường đời giải quyết xong
 ĐẠT pháp hành trang về chốn cũ
 ĐẠO thành chánh quả mới thông dong.

Cà Mau, 07:42' ó 28/02/2009

Út Hoa.

====

TINH THẦN VÔ VI

Hành trình giải thoát trở về không
 Tu luyện thành tâm chẳng ước mong
 Thể dục Trạo luân siêng tập khỏe
 Chiếu minh giải trước thờ khai thông
 Công phu tốt nhất vào giờ Tý
 Nguyên lý Đi Đà tự giác thông
 Hòa ái tương thông tình hữu nghị
 Mười Điều Tâm Đạo trở về không.

Cà Mau, 24-02-2009

Út Hoa

====

BUÔNG BỎ

TA BUÔNG BỎ CHO LÒNG TA CỎI MỎ
 TA VÔ TƯ CHO HỒN DỆT Ý THƠ
 TA CƯỜI VUI CHO ĐỜI THÊM TƯƠI SÁNG
 TA HOÀ ĐỒNG ĐỂ SỐNG LẠI TUỔI THƠ

Tân Phú ngày 16-02-2009

Thanh D ùng

====

LINH ĐIỂN VÔ VI

Linh Điển Vô Vi, Điển Phật Đà
 Đại Hồn mở khuyết tỏa âm ba
 Định Thiên huyền thụ huyền linh điển
 Hạ điển giao liên điển thượng hòa
 Đảo thuận hành tu rèn ý chí
 Quân bình ngũ tạng trụ tinh hoa
 Cộng đồng thiên lực quy chơn pháp
 Trái rộng Tình Thương gieo độ tha.
 TĐ. Phú Nhuận, 03-03-2009
 Huệ Tâm (Thủ Đức)

====

TỰ HÀNH KHAI

*Minh tâm kiến tánh, tự hành khai
Không mở bộ đầu, khó đổi thay
Khẩu thuyên bất hành, thêm tủi hổ
Khai tâm mở trí, thiết Như Lai
Ai năng khổ luyện, Trời Phật chứng
Luyện khí miệt mài tạo Thánh Thai
Bản thể khai thông nhờ khử trược
Hoà cùng Thanh Điện thoát trần ai.
Tân Phú, 01-03-2009
Minh Vô Vi.*

=====

CHUNG VUI XÂY DỰNG

*Tốt đẹp tình người thời buổi này
Mời nhau cùng dự hội Rồng Mây
Thiền chung phát triển nguồn thanh điển*

*Đăng ký thực hành bước dựng xây
Dự cuộc đặng trình tâm Phật tánh
Khóa thi khai mở tỏ đường ngay
Sống trong thời mạt tâm an trụ
Chung sức thực thi pháp Tổ Thầy.
TĐ. Phú Nhuận, 29-02-2009
Thiền Đăng.*

=====

LÝ VÀ HÀNH

*Kẻ mê lý thuyết người mê hành
Nên chẳng hiệp hòa tạo đấu tranh
Chỉ lý thiếu hành sinh ảo tưởng
Chỉ hành không lý dễ sai đàng
Nếu biết dụng hành cùng diệu lý
Khai thông Bá Hội xuất Thân Quang.
TĐ. Phú Nhuận, 07/02/2009
Thiền Tâm.*

Hướng Tâm Cầu Nguyện

Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Trần Đức Thảo (là cha của bạn đạo Trần Đức Thanh) từ trần ngày 06 tháng 03 năm 2009 tại Sydney Úc Châu, hưởng thọ 79 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ
Bạn Đạo Sydney Úc Châu

TAI LIỆU VỀ SỨC KHỎE

Vì sao họ chết quá đột ngột như vậy?

Vì ban đêm họ dậy đi tiểu tiện nhanh quá làm cho não bị thiếu máu, làm chóng mặt mà bị ngã, thậm chí làm cho tim ngừng hoạt động và não bị chết luôn. Thực hiện 3 cái 1/2 phút, khi đã bỏ chân xuống giường cần phải chờ thêm 1/2 phút nữa mới từ từ đứng dậy để đi vệ sinh. Nhờ vậy tránh được hiện tượng não bị thiếu máu, lại vừa bảo vệ được tim không co bóp quá sức, tránh được nguy cơ bị tai biến mạch máu não, bị trụ tim dẫn đến tử vong.

Còn 3 cái 1/2 giờ là gì?

Tức là sáng ngủ dậy đi bộ hoặc tập thái cực quyền dưỡng sinh 1/2 giờ, buổi trưa nằm ngủ 1/2 giờ, đến bữa tối lại dành 1/2 giờ đi bộ nhẹ nhàng để có một giấc ngủ ngon.

Có người cho rằng bây giờ khoa học kỹ thuật cao siêu bị bệnh gì cũng có thuốc chữa khỏi. Xin nói rằng muốn chữa bệnh phải tốn nhiều tiền vô kể. Y học hiện đại chỉ có thể phục vụ chữa bệnh nặng cho một số rất ít người, còn đối với số đông thì dùng biện pháp dự phòng là chủ yếu. Thí dụ, muốn khống chế bệnh cao huyết áp, cách tốt nhất là mỗi ngày uống một viên thuốc hạ áp do bác sĩ chỉ định để giảm lượng máu tràn dần vào

não. Nếu một khi máu từ từ tràn ngập não thì vô cùng phức tạp, phải hết sức khó khăn mới mở sọ não rút được máu ra, đồng thời phải chấp nhận hậu quả bán thân bất toại suốt đời.

Phương pháp phòng ngừa này chẳng khó khăn gì cả mà đã làm cho nhiều người khỏi chết, giảm được rất nhiều sự cố bất ngờ. Cho nên có thể kết luận rằng thuốc men và thiết bị y tế hiện đại không bằng phòng bệnh. Người cao tuổi càng phải coi trọng phòng bệnh là chính.

Đến đây cần nói một điều quan trọng, tức là vấn đề quan niệm. Quan niệm cần phải được chuyển biến. Chúng ta nhận thức một cách đầy đủ rằng bây giờ có nhiều loại bệnh xét đến cùng là do phương thức sinh hoạt không văn minh tạo ra, nếu như chúng ta kiên trì lối sống văn minh thì có thể không mắc bệnh, ít mắc bệnh.

Khái quát lại chỉ có một câu, 16 chữ **"Thức ăn phù hợp, vận động vừa sức, bỏ thuốc, bớt rượu, cân bằng tâm trạng"** .

Với câu 16 chữ này có thể làm giảm 55% người mắc bệnh cao huyết áp, xuất huyết não, giảm 75% bệnh nhồi máu cơ tim, 50% bệnh thào đường, 1/3 bệnh ung thư và binh quân kéo dài tuổi thọ 10 năm trở lên mà không phải tốn thêm bao nhiêu tiền, do đó cách giữ gìn sức khỏe hàng ngày thực đơn giản mà hiệu quả thì vô cùng to lớn.

Vì sao nói quan niệm phải chuyển biến?

Năm 1981 tôi sang Mỹ, chuyên nghiên cứu y học dự phòng do giáo sư Stamny hướng dẫn. Năm 1983 ông dẫn tôi đến tham quan và dự hội nghị tại Công ty Điện lực phía tây Chicago nước Mỹ. Lúc cùng ngồi ăn trưa, ông chủ Công ty nói là hôm nay trong hội nghị chúng tôi có trao tặng thưởng cho tất cả những ai trong Công ty từ 55 đến 65 tuổi, đang làm việc hay đã về hưu mà trong 10 năm qua không bị bệnh lần nào.

Mỗi người được thưởng 1 chiếc áo sơ mi dài tay, một cái vợt đánh bóng tennis và một phong bì lãnh tiền thưởng. Đây chẳng qua chỉ là phần thưởng tượng trưng nhưng tất cả mọi người đều vỡ tay hoan hô nhiệt liệt. Lúc về tôi nghĩ lại thấy nhà tư bản Mỹ thật là khôn ngoan quá! 10 năm công nhân viên chức không bị đau ốm đã khiến họ tiết kiệm được mấy chục triệu tiền thuốc men, viện phí, còn phần mà họ chi tặng chẳng đáng là bao!

Nhớ lại buổi tham quan càng không lấy gì làm lạ là công ty này có nào là bể bơi hiện đại, nhà tập thể thao đồ sộ, sân bóng tennis và 4, 5 các sân bóng khác, tạo thuận lợi cho mọi người rèn luyện thân thể, phòng chống bệnh tật rất hiệu quả. Khi trở về nước, nhận thấy ngay ở Bắc Kinh, các chủ tịch công đoàn, các bí thư chi bộ của chúng ta cứ mỗi ngày tết, ngày lễ là bận rộn đến bệnh viện, đến nhà thăm và tặng quà cho các đồng chí ốm

yếu, tôi hoàn toàn không phản đối việc làm này vì đây là sự thể hiện tình cảm cách mạng cao cả rất đáng duy trì và phát huy mãi mãi. Vấn đề là cũng cần khích lệ những người có thành tích giữ gìn sức khoẻ để phục vụ công tác tốt chứ.

Người quản lý cần biết chi tiêu cho việc giữ gìn sức khoẻ để giảm thiểu việc phải chi tiêu cho việc chữa bệnh. Theo tính toán của chuyên gia y tế thì đối với bệnh tim mạch, nếu chi một đồng cho việc dự phòng có thể tiết kiệm được 100 đồng phải chi cho việc chữa trị nó. Hiệu quả này vừa đúng với xã hội mà cũng đúng với từng gia đình. Tôi đã làm một cuộc khảo sát ở nông thôn Bắc Kinh. Đến thăm một gia đình nông dân làm ăn rất thành đạt trong thời kỳ đổi mới, mỗi năm thu nhập khoảng 6.000 USD nên dám mua cho con trai một chiếc ô-tô để đi lại làm ăn, nhà có 7 nhân khẩu. Khi vào nhà khảo sát cụ thể, tôi mới phát hiện ra là cả nhà dùng chung một chiếc bàn chải răng và họ cho rằng như thế là đủ!

Kiểm tra sức khoẻ, tôi phát hiện trong 7 người đã có 4 người mắc bệnh cao huyết áp. Thực tế là vệ sinh răng miệng có thể làm giảm rất nhiều bệnh, thí dụ: xơ cứng động mạch, cao huyết áp, các bệnh về tim. Tại nước ngoài vệ sinh răng miệng được coi là quan trọng hàng đầu. Tổ chức y tế thế giới cũng đã nhiều lần nhắc đến tầm quan trọng đặc biệt của vệ sinh răng miệng đối với sức khoẻ con người. Cho nên quan niệm cần phải được chuyển biến, từ trị bệnh sang phòng bệnh.

THÔNG BÁO VỀ ĐẠI HỘI KHAI TRIỂN 2009 DALLAS, TEXAS

Kính thưa quý bạn đạo,

Xin quý bạn lưu ý :

- Thời hạn chót ghi danh và đóng tiền **đợt 1** cho Đại Hội Khai Triển là ngày **1 tháng 4 năm 2009**.
- Thời hạn chót ghi danh và đóng tiền **đợt 2** cho Đại Hội Khai Triển là ngày **1 tháng 9 năm 2009**.

Kính mong quý bạn có thể sắp xếp ngày nghỉ về tham dự Đại Hội và Lễ Mừng Sinh Nhật Thượng Thọ của Đức Thầy sẽ được tổ chức cùng một thời điểm.

- Nhận phòng (check-in) : ngày chủ nhật **22 tháng 11 năm 2009**
- Ra về (check-out) : ngày thứ năm **26 tháng 11 năm 2009**.

Quý bạn đạo muốn ở thêm ngày tại Khách Sạn Gaylord Texan (ngoài những đêm 20, 21 tháng 11 và 26, 27 tháng 11 2009 như đã ghi trong phiếu ghi danh) xin vui lòng liên lạc với Ban Ghi Danh. Thời tiết tại Dallas vào mùa này rất dễ chịu và mát mẻ.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội Khai Triển

Liên lạc Ban Ghi Danh
Ban đạo tại Mỹ, Canada, Úc Châu

Mai Nguyen
P.O. Box 5234
Oroville, CA 95966
USA

Tel: (530) 589-1517
Email: hueimai00@gmail.com

Ban đạo tại Á Châu (Việt Nam)

4. Lâm Mừng
5. c/o VoVi Friendship Ass. Dallas-Fortworth
6. 4806 La Rue St
7. Dallas, TX 75211
USA

Tel: (214) 957-0465
Email: lammung@yahoo.com

Ban đạo tại Âu Châu

8. Huỳnh Kim Phụng
9. 178, rue de l'Université,
10. 75007 Paris
11. France

Tél : (0)1 45 50 29 12
Email: kimphung.huynh@free.fr

Phiếu Ghi Danh – Version 1
(xin điền mỗi người một phiếu)

**Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 28 “Khai Triển”
và Lễ Thượng Thọ Sinh Nhật Đức Thầy
Hotel GAYLORD TEXAN Resort & Convention Center – Dallas, Texas, USA
22/11/2009 - 26/11/2009**

Họ và Tên (theo giấy thông hành/passport):		Tuổi:
Địa chỉ :		
Thành Phố/ Tiểu Bang:	Số vùng (Zip code) :	Quốc Gia:
Email:	Điện thoại nhà:	Điện thoại di-động :
Thuộc Thiên Đường / HAHVV :		
Tên người nhà (liên lạc trường hợp khẩn cấp):		Điện thoại

Ghi Danh Đại Hội :

Phòng		Lệ Phí Đại Hội cho 1 người	Tổng Cộng
Phòng 4 người	Người Lớn	575 USD (445 EUR)	
Phòng 3 người	Người Lớn	635 USD (490 EUR)	
Phòng 2 người	Người Lớn	720 USD (555 EUR)	
Phòng 1 người	Người Lớn	960 USD (740 EUR)	
	Trẻ em 4-12 t *Chung phòng với 2 người lớn	280 USD (215 EUR)	

*Trẻ em xin xem bản giá chi tiết trang sau

****Chỗ ở trước và sau Đại Hội :** Khách sạn Gaylord Texan Resort

	1 Đêm mỗi người	Đêm 20/11/09	Đêm 21/11/09	Đêm 26/11/09	Đêm 27/11/09	Tổng Cộng
Phòng 4 người	35 USD (27 EUR)					12.
Phòng 3 người	47 USD (37 EUR)					13.
Phòng 2 người	70 USD (54 EUR)					
Phòng 1 người	130 USD (100 EUR)					
Tổng Cộng Lệ Phí						
Đóng lệ phí đợt 1 trước 01 tháng 4, năm 2009						
Đóng hết lệ phí trước 01 tháng 9, năm 2009						

**** Lệ phí khách sạn bao gồm thuế và 15 USD Resort Fee cho mỗi phòng để sử dụng Hi-Speed Internet trong phòng ngủ, Fitness Center (có steam/sauna), nhật báo hằng ngày, sử dụng xe bus chuyên chở đến shopping mall gần đó, v.v... Vì số phòng ở trước và sau có giới hạn với giá đặc biệt này, xin quý bạn đạo đặt chỗ sớm.**

Xin chọn loại phòng	King Room (1 giường đôi lớn)		Double Room (2 giường đôi)	
----------------------------	------------------------------	--	----------------------------	--

	<i>Xin xếp phòng chung với : Họ và Tên</i>
1	
2	
3	

1. Ghi Danh Đại Hội

➤ Lệ Phí Đại Hội Trẻ Em 12 tuổi trở xuống ở chung phòng 2 người lớn

Trẻ em trên 12 tuổi, tính giá người lớn.

Trẻ em 12 tuổi trở xuống ở chung với phòng 2 người lớn (tối đa 2 em) tính giá theo bản dưới đây.

2 người lớn tính theo giá tiền phòng 2 người.

Phòng	Giá tiền/ Mỗi người lớn	Giá tiền / Mỗi trẻ em
2 người lớn 2 trẻ em 4–12 t	720 USD	280 USD
2 người lớn 1 trẻ em 4–12 t	720 USD	280 USD
2 người lớn 2 trẻ em dưới 4 t	720 USD	miễn phí
2 người lớn 1 trẻ em dưới 4 t	720 USD	miễn phí

Trẻ em dưới 12 tuổi ở chung với 2 người lớn trước và sau Đại Hội được miễn phí. 2 người lớn trả tiền phòng theo giá phòng 2 người lớn.

Trẻ em dưới 12 tuổi ở chung với 1 người lớn trước và sau Đại Hội được miễn phí. Người lớn trả tiền phòng theo giá phòng 1 người lớn.

➤ Cách Đóng Lệ Phí

Chúng tôi xin đề nghị chương trình trả làm 2 lần để thuận tiện cho quý bạn.

Tuy nhiên, phiếu ghi danh chỉ có hiệu lực khi quý bạn đã trả hết lệ phí.

Phòng		Đợt 1 đóng trước 01/04/2009	Đợt 2 đóng trước 01/09/2009
Phòng 4 người	Người Lớn	300 USD (230 EUR)	275 USD hay phần còn lại
Phòng 3 người	Người Lớn	300 USD (230 EUR)	335 USD hay phần còn lại
Phòng 2 người	Người Lớn	300 USD (230 EUR)	420 USD hay phần còn lại
Phòng 1 người	Người Lớn	500 USD (390 EUR)	460 USD hay phần còn lại
	Trẻ em 4-12 t	100 USD (75 EUR)	180 USD hay phần còn lại

Hạn chót ghi danh và đóng lệ phí đợt 2: 01 tháng 9 năm 2009

Lệ phí sẽ không hoàn trả lại trong trường hợp quý bạn hủy bỏ sau ngày 01/09/2009.

➤ Chương trình sơ lược

Ngày	Chương Trình Sơ Lược	Bữa ăn
Chủ Nhật 22/11/2009	Nhận Phòng sau 3 giờ chiều. Bắt đầu sinh hoạt chung vào lúc 8 giờ tối.	
Thứ hai 23/11/2009	Khai mạc, Đại Hội ngày 1	3 bữa ăn sáng, trưa, chiều

Thứ ba	24/11/2009	Đại Hội ngày 2 và Mừng Lễ Thượng Thọ Sinh Nhật Đức Thầy	3 bữa ăn sáng, trưa, chiều Lễ Mừng Sinh Nhật Thầy
Thứ tư	25/11/2009	Đại Hội ngày 3 và bế mạc Đại Hội vào buổi tối	3 bữa ăn sáng, trưa, chiều
Thứ năm	26/11/2009	Trả phòng trước 11 giờ sáng	1 bữa ăn sáng

➤ **Phiếu ghi danh và lệ phí đại hội xin gửi về**

Tất cả lệ phí tham dự Đại Hội xin trả bằng US Dollars (USD) (Giá EUR chi phòng chùng, sẽ điều chỉnh sau khi chuyển ngân)

International Money Order [] Postal money order [] hay Cashier's check []

Ban đạo tại Mỹ, Canada, Úc Châu

Personal Check, Money Order, Bank Draft hay cashier's check bằng USD xin đề tên:

VoVi Friendship Association of Northern California

Xin gửi phiếu ghi danh và lệ phí về địa chỉ:

Mai Nguyen P.O. Box 5234 Oroville, CA 95966 USA	Tel: (530) 589-1517 Email: huemai00@gmail.com
--	--

Ban đạo tại Á Châu (Việt Nam)

Xin liên lạc với anh Lâm Mừng để nhận giấy chứng nhận tham dự Đại Hội giúp xin visa vào Mỹ và đóng lệ phí Đại Hội:

Lâm Mừng c/o VoVi Friendship Ass. Dallas-Fortworth 4806 La Rue St Dallas, TX 75211 USA	Tel: (214) 957-0465 Email: lammung@yahoo.com
--	--

20.

Ban đạo tại Âu Châu (có thể đóng tiền Euro)

Xin đóng tiền và gửi phiếu ghi danh về địa chỉ:

Huỳnh Kim Phụng 178, rue de l'Université, 75007 Paris -France Ngân phiếu xin đề tên Association Vovifrance	Tél : (0)1 45 50 29 12 Email: kimphung.huynh@free.fr
---	---

Ban Vận Chuyển sẽ đưa đón các bạn đạo đến và đi từ **phi trường Dallas-Fortworth International Airport (DFW)** về

khách sạn Gaylord Texan Resort vào các ngày **20, 21, 22 và 26, 27, 28 tháng 11 2009.**

Ngoài phi trường DFW và các ngày đưa đón kể trên, xin quý bạn đạo vui lòng tự túc. Quý bạn có thể sử dụng Super Shuttle từ phi trường DFW về Khách Sạn hoặc từ Khách Sạn ra phi trường DFW, giá tiền 12 USD/1 người/1 chuyến.